

7. *On the optimization of central executive bodies*, Decree of the President of Ukraine of 09.12.2010 № 1085/2010. Available at: <http://www.president.gov.ua/documents/12584.html> (in Ukr.).

8. Furtatov, V.S. *The problems of interaction between the executive authorities and local self-government*. Available at: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/npchdu/politology/2007_56/56-24.pdf (in Ukr.).

9. *On measures to ensure the implementation of local state administrations of executive power in the relevant territory*: Order of the President of Ukraine of 24.05.2013 № 307/2013. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/307/2013> (in Ukr.).

10. Prymachenko, D. (2004). Law enforcement bodies of Ukraine Customs: signs and concepts. *Mytna sprava [Customs business]*, no. 7, pp. 71–75 (in Ukr.).

УДК 332.122

О.М. Верстяк, к.е.н.,
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
м. Чернівці

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ УКРАЇНИ

Анотація

Досліджується зовнішньоекономічна діяльність України. Зазначається, що головне завдання української держави сьогодні – визначити нові напрями, форми, засоби та етапи реалізації зовнішньоекономічної стратегії. Реструктуризація народного господарства країни має бути здійснена з урахуванням внутрішніх можливостей і зовнішніх факторів для того, щоб, використавши існуючі та розкривши потенційні конкурентні переваги національної економіки, сприяти реалізації національних економічних інтересів, зростанню добробуту народу. Зрозуміло, що країни – світові лідери внаслідок вдалої багаторічної експансії на міжнародних ринках реалізували глобальні конкурентні переваги, а решта країн не могли вчасно адекватно реагувати на виклики глобалізації, насамперед науково-технологічні та інформаційні, які на початку третього тисячоліття обґрунтовано вважаються загальноцивілізаційними.

Ключові слова: зовнішньоекономічна політика, інтеграція України, світовий економічний простір, виробництво, фінансування.

О.М. Верстяк, к.э.н.,
Черновицкий торгово-экономический институт КНТЕУ, г. Черновцы

ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ УКРАИНЫ

Аннотация

Исследуется внешнеэкономическая деятельность Украины. Отмечается, что главная задача украинского государства сегодня – определить новые направления, формы, средства и этапы реализации внешнеэкономической стратегии. Реструктуризация народного хозяйства страны должна быть осуществлена с учетом внутренних возможностей и внешних факторов для того, чтобы, использовав существующие и раскрыв потенциальные конкурентные преимущества национальной экономики, способствовать реализации национальных экономических интересов, росту благосостояния народа. Понятно, что страны – мировые лидеры в результате удачной многолетней экспансии на международных рынках реализовали глобальные конкурентные преимущества, а остальные страны не могли вовремя адекватно реагировать на вызовы глобализации, прежде всего научно-технологические и информационные, которые в начале третьего тысячелетия обоснованно считаются общецивилизационными.

Ключевые слова: внешнеэкономическая политика, интеграция Украины, мировое экономическое пространство, производство, финансирование.

Oksana M. Verstyak, Candidate of Economics,
Chernivtsi Trade and Economics Institute of KNTEU, Chernivtsi

MAIN LINES OF FOREIGN ECONOMIC RELATIONS UKRAINE

Annotation

The foreign economic activity in Ukraine is studied. It is noted that the main task of the Ukrainian state today – is to identify new trends, forms, tools and phases of the foreign trade strategy. The restructuring of the national economy must be made on the basis of internal capabilities and external factors to promote the implementation of national economic interest, the welfare of the people by using the existing and revealing the potential competitive advantages of the national economy. It is clear that the country – world leaders as a result of many years of successful expansion into international markets implemented a global competitive advantage, and the rest of the time could not adequately respond to the challenges of globalization, especially scientific and technological information, which at the beginning of the third millennium reasonably considered as a general civilization.

Keywords: foreign economic policy, integration of Ukraine, the global economic environment, manufacturing, finance.

Постановка проблеми. Економічна глобалізація, суперечлива за природою і неоднозначна за наслідками, створює все більше труднощів у національно-державному регулюванні міжнародної економічної діяльності, а через неї – й у внутрішньоекономічних процесах країн. Це проявляється по-різному і неоднаковою мірою, але безпосередньо стосується і високорозвинутих країн, і тих, що розвиваються в ринково трансформованому середовищі. Зрозуміло, що країни – світові лідери внаслідок вдалої багаторічної експансії на міжнародних ринках реалізували глобальні конкурентні переваги, а решта країн не могли вчасно адекватно реагувати на виклики глобалізації, насамперед науково-технологічні та інформаційні, які на початку третього тисячоліття обґрунтовано вважаються загальноцивілізаційними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичну та методологічну базу дослідження складають досягнення сучасної економічної науки в працях таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як Е. А. Зінь (виділив першочергові завдання зовнішньоекономічної політики України), О. В. Шкурупій (визначив основні завдання поліпшення становища у зовнішньоторговельній сфері України), І. А. Циналевська (дослідила передумови активізації зовнішньоекономічних зв'язків регіонів України), І. В. Багрова (погоджуюсь з аналізом розвитку зовнішньоекономічних зв'язків на етапі трансформування економіки України у ринкову), та такі відомі вчені, як Ю. В. Макогон, П. В. Єгоров, Г. О. Черніченко, І. П. Булеєв, Г. В. Бардакова, О. А. Політик, В. Д. Базилевич, А. А. Садеков, М. М. Шенфелде, О. К. Шафалюк, В. А. Вергун, І. М. Новак, Ж. Сіманавічіене, О. В. Булатова, Р. А. Амерханов, В. Г. Никифоренко, А. О. Блінов, Гуань Сень Мей, Бассім Мохга, Т. В. Орехова, М. Ю. Рубцова, М. І. Флейчук (яскраво висвітлили основні проблеми розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України).

Постановка проблеми. Метою даного дослідження є виявлення та оцінка сучасних тенденцій у сфері міжнародної економічної діяльності та обґрунтування на цій основі напрямків розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України.

Виклад основного матеріалу. Реальна трансформація зовнішньої економіки нашої країни передбачає взаємодію всіх чинників внутрішньоекономічного розвитку зі зміною співвідношення між ними. Більш тісна взаємодія української економіки зі світовою зумовлюється значною потребою в нових технологіях, інвестиційних та фінансових ресурсах. Основними передумовами інтеграції України в міжнародну економіку є:

- системна ринкова трансформація;
- реструктуризація економіки;
- формування відкритої економіки, розвиток не лише зовнішньої торгівлі, а й руху факторів виробництва між країнами [7].

Інтеграція України у світовий економічний простір залежить від трансформаційних процесів, які, сприяючи зростанню конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, визначатимуть напрями і форми взаємодії національного народного господарства зі світовим. Ринкова трансформація економіки передбачає розв'язання внутрішньоекономічних проблем шляхом адаптації перехідної економіки до зовнішнього ринкового середовища, що еволюціонує. Процеси внутрішньої трансформації слід розглядати водночас і як процеси входження України до світогосподарського простору, оскільки формування зовнішнього сектору економіки є складовою формування ринкової економічної системи [5].

Розвиток зовнішнього сектору економіки України є реакцією народного господарства на потреби розвитку національних факторів виробництва. Участь у міжнародному поділі праці – це умова формування сучасної народногосподарської структури, яка має забезпечити нормальний розвиток вітчизняного виробництва і більш повне задоволення потреб членів суспільства. Зовнішня економіка повинна формуватися як органічна складова національної економіки, що пов'язує її з народними господарствами інших країн для розв'язання комплексу проблем щодо задоволення різноманітних потреб суспільства як у сфері виробництва, так і сфері споживання.

Трансформація зовнішньої економіки має вирішувати два основних завдання: сприяти оптимальному розподілу факторів виробництва та економічному зростанню. Перше завдання передбачає визначення видів товарів і послуг та обсягів їх виробництва за наявного рівня ресурсів у суспільстві та вибір комбінації наявних факторів виробництва і типу виробничої технології.

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Становлення зовнішнього сектору економіки України припадає на період, коли світові ринки не тільки сформувалися, але й поділені між основними суб'єктами світової господарської діяльності. За цих умов країні непросто знайти свою ринкову нішу й посісти гідне місце у світовому економічному співтоваристві. Визначаючи зовнішньоекономічну стратегію, Україна має виходити з двох найважливіших реалій. По-перше, з потреб і тенденцій розвитку міжнародної економіки, по-друге, з рівня розвитку й структури національної економіки [4].

Умови для України (як і для більшості країн, що розвиваються) на світових фінансових ринках погіршилися після заяв посадовців федеральної резервної системи у травні про можливе скорочення програми кількісного пом'якшення монетарної політики.

Низький зовнішній попит країн – торговельних партнерів, зниження цін на сталь обумовили несприятливу кон'юнктуру для українського експорту. Валюти основних країн – торговельних партнерів України в II кварталі 2013 р. знецінилися відносно долара США (курс гривні до якого залишався стабільним): євро – на 1%, російський рубль – на 4%.

Зростання у світовій економіці дещо прискорилося в II кварталі, однак його темпи були нижчими, ніж очікувані. У липні МВФ утретє упродовж року переглянув прогноз світового економічного зростання на 2013 рік у бік зниження (до 3,1% з 3,5% у січні). Розвиток світової економіки був нестійким і характеризувався значними розбіжностями в темпах економічного зростання в розрізі провідних країн (рис. 1).

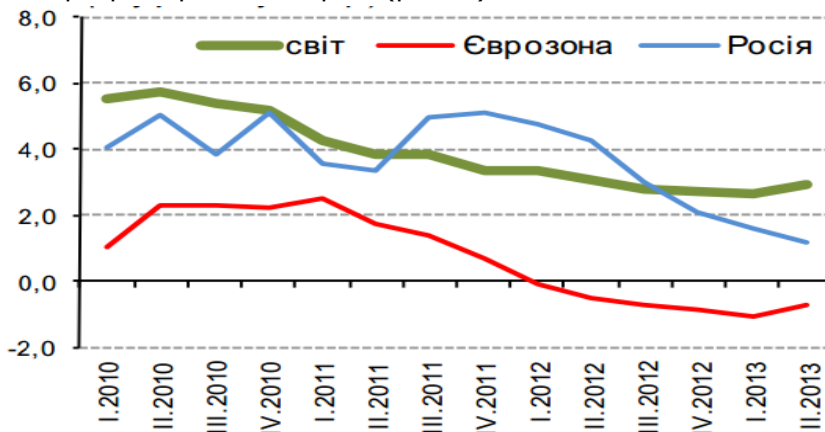
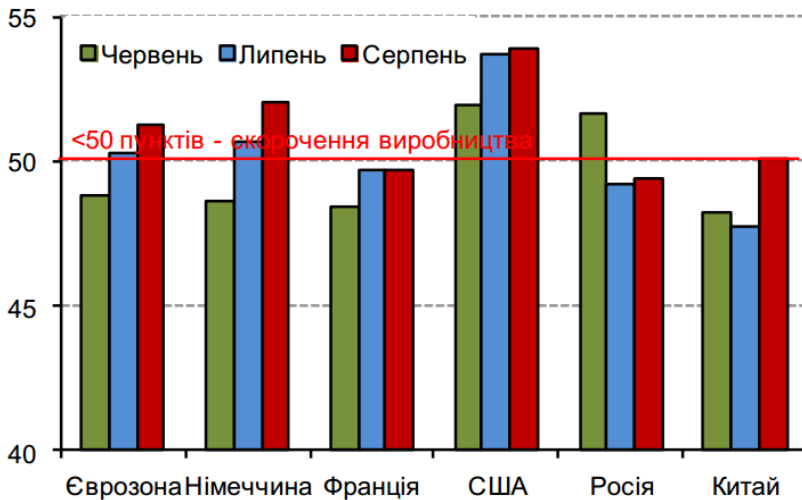

Рис. 1. Світове економічне зростання за 2010-2013 рр., % у річному вимірі*

*Джерело: WEO (IMF, липень 2013 р.), ДКС Росії, Consensus Economics, власні розрахунки

Зокрема, тенденції економічного розвитку країн – основних торговельних партнерів України були менш сприятливими, ніж у світовій економіці загалом, з огляду на повільне зростання економіки країн Єврозони після виходу з

рецесії у 2-му кварталі та стагнацію економіки Росії. Темпи зростання ВВП США у II кварталі суттєво прискорилися (2,5% за квартал у перерахунку на рік, 1,6% до відповідного кварталу попереднього року). ВВП країн Єврозони зріс на 0,3% у II кварталі поточного року порівняно з попереднім кварталом після зниження шостий квартал поспіль, однак зменшився на 0,7% у річному вимірі. Згідно з індексами PMI та оперативними даними у липні-серпні ділова активність у розвинених економіках світу покращилася. Очікується, що з часом це позитивно позначиться на перспективах світової економіки та поживленні попиту на імпорт нових ринкових економік з боку цих країн (рис. 2).

*Рис. 2. Індикатори ділової активності
в обробній промисловості (індекси PMI), 2013 р., пунктів**

*Джерело: Markit

З погляду реальних міжнародних чинників визначальний вплив на формування зовнішнього сектору економіки в сучасних умовах має зумовлена діями високорозвинутих індустріальних країн тенденція до лібералізації світової економіки, в тому числі в рамках СОТ. Пріоритетний характер цієї тенденції не виключає контртенденцію - до геоекономічного протекціонізму [9].

Формування зовнішнього сектору економіки України відбувається в умовах реструктуризації міжнародної економіки, суть якої полягає у формуванні на мегаекономічному рівні багатополлярної системи суб'єктів ЗЕД за радикальної зміни співвідношення сил між ними і центрами їх геоекономічного впливу. Посилюється тенденція до створення й подальшого розвитку високоінтегрованих економічних просторів, які об'єднують країни, близькі за географічним положенням, рівнем економічного та культурного розвитку.

Таких потужних інтеграційних груп у світі сьогодні три: Європейський Союз, Північноамериканська зона вільної торгівлі та угруповання країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону.

Це позначається на формуванні зовнішньоекономічних зв'язків України, яка повинна зважати на наявність інтеграційних угруповань, враховувати особливості зовнішньоекономічної політики країн-учасниць таких центрів. Це передбачає таку орієнтацію зовнішньоекономічних зв'язків України зі світовими центрами, за якої відкритість економіки не суперечить національним економічним інтересам, реалізації яких може заважати тиск з боку цих центрів. Вимога міжнародних організацій і регіональних інтеграційних угруповань щодо лібералізації зовнішньоторговельних зв'язків має бути збалансована з потребами українських виробників експортної продукції та продукції, що конкурує з імпортом [7].

Формування багатofункціональної моделі зовнішньої економіки України не обмежується визначенням завдань і місця країни у взаємовідносинах з інтеграційними угрупованнями. Важливим зовнішнім чинником становлення такої моделі є співробітництво з країнами СНД. Вирішення питання про входження до міжнародної економіки потребує від України також чіткого визначення стратегічних і тактичних цілей ЗЕП. З огляду на економічну і політичну ситуацію, що склалася у світі, стратегічні цілі формування зовнішнього сектору економіки України визначаються як орієнтація країни на європейські інтеграційні структури, які розвиваються на основі ЄС. Україна стоїть сьогодні на початку шляху до європейської спільноти. Набуття повноправного членства в ЄС передбачає послідовне здійснення певних практичних кроків.

1. Проведення переговорного процесу та підписання угоди про асоціацію України та ЄС. Зміна Угоди про партнерство та співробітництво на Угоду про асоціацію України та ЄС визначатиме новий формат відносин, який відповідатиме довгостроковим інтересам України, і наблизитиме її до кінцевої мети – утворення передумов набуття повноправного членства в Євросоюзі.

2. Проведення переговорного процесу щодо створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, яка б передбачала функціонування ринкових інститутів, гарантування правових норм у діловій сфері, стабільні та недискримінаційні правові рамки, чітко визначені права власності, застосування відповідних правил походження товарів, належну організацію прикордонної інфраструктури тощо.

4. Приведення законодавства України у відповідність до вимог законодавства ЄС у пріоритетних сферах.

5. Виконання процедур, необхідних для набуття чинності Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Отримавши такий асоційований статус, Україна

зможє бути краще інформованою про внутрішні перетворення у Євросоюзі, брати неформальну участь у переговорах стосовно різних питань загальноєвропейського масштабу і значення, отримати полегшений та в більших обсягах доступ до фінансових ресурсів ЄС.

6. Проведення переговорного процесу та створення митного союзу між Україною та ЄС, метою якого має стати поступове усунення митних, правових і технологічних перепон у цій сфері.

7. Повне виконання Угоди про асоціацію між Україною і ЄС та копенгагенських критеріїв членства в Євросоюзі.

8. Створення реальних передумов для вступу України до ЄС.

Тактичні цілі спрямовані на посилення співробітництва в рамках СНД. Це дасть змогу, з одного боку, зберегти і закріпити на перспективу ринки збуту в країнах пострадянського простору, з іншого – нарощувати експортний потенціал й отримувати ті види товарів і послуг, капіталу та робочої сили, в яких Україна відчуває потребу через обмеженість економічних ресурсів і відсутність конкурентних переваг у їх виробництві.

Визначальним напрямом співпраці з ними є формування зони вільної торгівлі, що сприяло б інтенсифікації господарських взаємовідносин, активному обміну капіталом, товарами, послугами, робочою силою.

Зовнішньоекономічна стратегія нового етапу має підпорядковуватися ідеї європейської інтеграції, використанню таких її форм та механізмів, які забезпечать повніше й ефективніше використання потенціалу взаємозв'язків України з розвиненими країнами світу, передусім із США, особливо в трансфері технологій, залученні прямих інвестицій, запровадженні сучасних систем менеджменту та маркетингу.

Слід суттєво активізувати зовнішньоекономічні зв'язки з іншими країнами Центральної та Південно-Східної Європи, для яких Україна може стати перспективним і привабливим партнером, зокрема щодо транзитних перевезень, агропромислового виробництва, машинобудування, рекреаційно-туристичної галузі.

Істотної реструктуризації потребують економічні взаємовідносини з країнами, що розвиваються. Зовнішньоекономічна активність на ринках країн Азії, Африки, Латинської Америки повинна мати цілеспрямований, системний і динамічний характер, органічно вписуватися у стратегію економічного зростання та євроінтеграційного курсу України.

Процеси інтернаціоналізації та глобалізації господарського життя, відкритий характер економіки України зумовлюють необхідність продовження і поглиблення співпраці з міжнародними фінансовими інституціями на усталених принципах міжнародного права, поваги до взаємних інтересів і позицій. Центр ваги у відносинах з МВФ поступово має зміститися в площину

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

безкредитних стосунків, координації у сфері валютної політики, узгодження головних параметрів макроекономічної політики з тенденціями та прогнозами розвитку світової економічної кон'юнктури, з динамікою та напрямками світових фінансових та інвестиційних потоків.

Для повноцінного входження України до світового господарства потрібна не безконтрольна лібералізація зовнішньої торгівлі, як це було в попередні роки, а регульований з боку держави процес відкриття вітчизняного ринку, доповнений Цілеспрямованою політикою захисту вітчизняних виробників і споживачів та наближення до світових норм і стандартів. Ключове завдання зовнішньоекономічної стратегії – забезпечення відповідно до світових стандартів та критеріїв оптимальних параметрів відкритості української економіки, дотримання яких сприятиме економічній безпеці держави, забезпечуватиме тісніше поєднання внутрішньої та зовнішньої економічної політики [5].

Інтеграція України у світові економічні структури потребує певного часу і відбуватиметься в міру формування внутрішніх і зовнішніх передумов. Основними з них є:

- розвиток власних галузей, що мають конкурентні переваги у світовій економіці;
- створення могутнього внутрішнього ринку - основи для завоювання міжнародних ринків і закріплення на них;
- забезпечення фінансової стабільності, розвитку підприємництва та сприятливого інвестиційного клімату;
- досягнення повної конвертованості національної грошової одиниці;
- постійна гармонізація національного зовнішньоекономічного законодавства з вимогами і нормами СОТ.

Найбільш прийнятною для України є експортно орієнтована модель економічного розвитку. При цьому виникають певні проблеми: труднощі з проникненням на ринки розвинутих країн; сировинна орієнтація експорту може вести до занепаду обробної промисловості та машинобудування; внутрішнє економічне зростання залежатиме від кон'юнктури міжнародних ринків. Тому втілення експортно орієнтованої стратегії має відбуватися паралельно з реалізацією політики імпортозаміщення.

Реалізація такої моделі повинна спиратися на комплексну і динамічну державну зовнішньоекономічну політику, основними елементами якої мають бути:

- інтеграція економіки в європейські та світові економічні об'єднання;
- створення могутнього експортного сектору;
- залучення іноземних інвестицій;
- здійснення закордонної підприємницької діяльності;

- гнучка податкова, цінова, кредитна, фінансова та валютна політика, що стимулюватиме диверсифікацію експортно-імпортних відносин;
- формування розгалуженої зовнішньоекономічної інфраструктури;
- кадрове забезпечення ЗЕД.

Висновки. Отже, головне завдання української держави сьогодні – визначити нові напрями, форми, засоби та етапи реалізації зовнішньоекономічної стратегії. Реструктуризація народного господарства країни має бути здійснена з урахуванням внутрішніх можливостей і зовнішніх факторів для того, щоб, використавши існуючі та розкривши потенційні конкурентні переваги національної економіки, сприяти реалізації національних економічних інтересів, зростанню добробуту народу.

Список використаних джерел:

1. Диха М. В. Глобальна конкурентоспроможність та інвестиційна привабливість України: стратегії реалізації / М. В. Диха. – Хмельницький : Цюпак, 2011. – 207 с.
2. Управління міжнародною конкурентоспроможністю в умовах глобалізації економічного розвитку: монографія: У 2 т. / Д. Г. Лук'яненко, А. М. Поручник, Л. Л. Антонюк та ін. ; за заг. ред. Д. Г. Лук'яненка, А. М. Поручника. – К. : КНЕУ, 2006. – Т. II. – 592 с.
3. Сейфуллаева М. Э. Конкурентные преимущества международных компаний – стратегический фактор успеха / М. Э. Сейфуллаева // Известия РЭУ им. Г. В. Плеханова. – 2011. – №1. – С. 23–31.
4. Vlasov, V.I. (2012). Globalistics: History and Theory. In O. H. Bilorus & V. A. Verhunov (Sc. Eds.). Nilan Ltd, Vinnytsia (in Ukr.).
5. Гудзинський О. Д. Система менеджменту інституціональної трансформації економіки України (теоретико-методологічний аспект) : колективна монографія / [О. Д. Гудзинський, С. М. Судомир, Ю. С. Гудзинська та ін.] ; за заг. ред. О. Д. Гудзинського. – К. : Аграр Медіа Груп, 2012. – 771 с.
6. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL-1.pdf
7. Державна програма активізації розвитку економіки на 2013–2014 роки: Затв. постановою Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2013 р. № 187 // Урядовий кур'єр. – 2013. – 10 квітня, №67. – С. 5–6.
8. Ремізов Г. В. Щодо пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку / Г. В. Ремізов // Стратегічні пріоритети. – 2012. – №4 (25). – С. 215–216.
9. Покришка Д. С. Торговельні відносини України з Європейським Союзом в умовах глобальної невизначеності / Д. С. Покришка [Електронний ресурс] // Стратегічні пріоритети. – 2012. – №1 (22). – С. 30. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_1/018-031.pdf.
10. Саліхова О. Українським високотехнологічним виробництвам – «табелі про ранги» / О. Саліхова, О. Крехівський // Економіст. – 2010. – №6. – С. 24–27.

References:

1. Dikhan M.V. (2011). Global competitiveness and investment attractiveness of Ukraine: Strategies for implementation. Tsyupak, Khmelnytsky, pp. 207 (in Ukr.).
2. Lukyanenko, D.G, Poruchnyk, A., Antonjuk, L.L. (2006). Management of international competitiveness in a globalizing economic development. KNEU, Kyiv, vol. II, p. 592 (in Ukr.).
3. Seifullaeva, M.E. (2011). Competitive Advantages international companies in strategic factor of success. Proceedings REU im. GV Plekhanov, no. 1, pp. 23–31 (in Russ.).
4. Vlasov, V.I. (2012). Globalistics: History and Theory. In O. H. Bilorus & V. A. Verhunov (Sc. Eds.). Nilan Ltd., Vinnytsia.
5. Hudzynskyy, O. D., Sudomyr, S.M, Hudzynska, S. etc. (2012). *Sistema menedzhmenty instyuzionalnoi transformazii ekonomiku Ukrainu (teoretuko-metodologichnuj aspekt)* [Management System institutional transformation of the economy of Ukraine (theoretical and methodological

aspects)]. Agrar Media Group, Kyiv, 771 p. (in Ukr.).

6. *Economic reform program in 2010-2014 years "Prosperous society, competitive economy, effective government"*. Available at: www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL-1.pdf (in Ukr.).

7. *State program revitalization of economic development for 2013–2014 (2013)*, [Approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine on February 27, 2013 № 187]. Government Courier, no. 67, pp. 5–6. (in Ukr.).

8. Remizov, G.V. (2012). With regard to the priorities of socio-economic development. *Stratehichni priorytety [Strategic Priorities]*, no. 4 (25). NISD, Kyiv, pp. 215–216 (in Ukr.).

9. Pokruchka, D.S. (2012). Trade relations between Ukraine and the European Union in terms of global uncertainty. *Stratehichni priorytety [Strategic Priorities]*, no. 1, pp. 30. Available at: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_1/018-031.pdf (in Ukr.).

10. Salikhova, O. and Krehivskyy, A. (2010). Ukrainian high-tech industries-"pecking". *Ekonomist [Economist]*, no. 6, pp. 24–27 (in Ukr.).

УДК 334:364.013

О.В. Сідуняк,

Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
м. Чернівці

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ

Анотація

У статті описано зарубіжний досвід застосування механізмів ДПП у соціальній сфері. Наводяться приклади реалізації проектів ДПП, які стали соціальною потребою держави та здійснили позитивний вплив при розв'язанні нагальних проблем різних країн світу. Також зазначаються передумови становлення та розвитку ДПП у розвинених країнах. Описуються ефективні механізми здійснення співробітництва між державою та приватним сектором, які представлені у законодавчих та нормативних актах різних держав. У кінці роботи наводяться сфери застосування ДПП, які мають соціальне значення й потребують вдосконалення. Подано приклади складових соціальної сфери, які були вдосконалені за рахунок партнерства між державою та бізнесом різних держав світу.

Ключові слова: державно-приватне партнерство (ДПП), соціальна сфера, соціальна інфраструктура, програми ДПП, зарубіжний досвід, приватний партнер, держава.

А.В. Сидуняк,

Черновицкий торгово-экономический институт, КНТЭУ, Черновцы

ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В СОЦИАЛЬНОЙ СФЕРЕ

Аннотация

В статье описывается зарубежный опыт применения механизмов ГЧП в социальной сфере. Наводятся примеры реализации проектов ГЧП, которые стали социальной потребностью государства и осуществили положительное влияние при решении насущных проблем разных стран мира. Также указываются предпосылки становления и развития ГЧП в развитых странах. Описываются эффективные механизмы осуществления сотрудничества между государством и частным сектором, которые представлены в законодательных и нормативных актах различных государств. В конце работы приводятся области применения ГЧП, которые имеют социальное значение и нуждаются в совершенствовании. Приведены примеры составляющих социальной сферы, которые были усовершенствованы за счет партнерства между государством и частным бизнесом разных стран мира.